

נולדה ביבורוב, גליציה
 ב – 31.1.1903
 נפטרה ב – 2.8.1984
 היתה נשואה לדד'ונק
 אם לגדעון וחנוך

אבא היה סוחר עצים. הבית פתוח, חופשי ומתקדם. הילדים כולם למדו באוניברסיטה. אידה הצטרפה לתנועת השומר-הצעיר ועם תום לימודיה עלתה לארץ. גם אחיה מאיר עלה עמה ושניהם היו חברי בית-אלפא בראשיתה, אך מאיר עזב כעבור מספר שנים. בשנת 1925 הגיעה אידה לבית-אלפא. בשנים הראשונות עבדה בחפירת בורות בחורשת הסחנה ואחר-כך – בגן-הירק, במטבח ובלול. בשנות ה-30 נכנסה לעבוד בבתי-ילדים והתמידה בכך שנים רבות. מאוחר יותר עבדה כמטפלת של האולפן ושל המתנדבים, איתם יצרה קשרים טובים. בשנותיה האחרונות עבדה בקב-קור. כתבו לזכרה בניה: "זכורים לנו הימים של עבודה בחקלאות והימים שהיית מטפלת בגן-הילדים ובתינוקות, וכן השנים בהן עסקת בטיפול במתנדבים, גרעיני נח"ל ואורחים של הקיבוץ. לכולם נתת הרגשה שהם רצויים ואהובים. אחדים מראשוני המתנדבים זוכרים לך חסד זה עד היום. התכונה המופלאה – לקשור קשרים עם כל הבא במחיצתך – זו אולי התכונה היקרה ביותר שיכולה להיות לאדם בחברתנו, הכשרון לקנות ידידים ולשמור על קשר עמם שנים רבות. חייך היו מלאי אהבה לזולת, לילדייך ולנכדייך שלא פסקו לבוא אליך ולקבל את המגיע להם. משוכנעים אנו שעד יומך האחרון היית שלימה עם דרכך, גם אם לא כולה היתה סוגה בשושנים. אולם זו דרכם של החיים ואנו, ממשיכי הדרך והרעיון הקיבוצי, נמשיך במאמצנו לשמור על כל שהנחלת לנו בשנים שחינו בצל קורתך".